

поврежденіи, причиняемомъ молніей): Да мя разстрѣсне шипъ-тъ! Така ся калять дѣтцата. Ч. 146. (рус. порази тебя громъ, убей тебя громъ).  
 Найчесто ся растрясавать высоки нѣчта. Л. Д. 1869 р. 82. Като че ме растрѣснахъ хилѣдо грѣмотевици! (Wie von Tausend Donnern getroffen). Рус. 74. **Растрѣсне са** м. безл. ударить, грянетъ громъ: Тогава казвамы: „паднало грѣмъ“ или „растряснало ся“. *ib.* Кога-то ся растрясне нѣгдѣ, то нѣколко надалече отъ това мѣсто хора и добитѣкъ усѣщать силна трепкъ. *ib.*

**Растресѣ** м. св. растрясу, потрясу: Люта го трѣска растрѣси. Л. Д. 1876 р. 153. Клетата го глава блжснѣло, Люта го треска растресло, Та легна Стоянъ, та юмре. М. 61. **Растресѣ ма** м. безл. растрясеть (о михоради).

**Растрѣж** м. св. **Растрѣвамъ** м. дл. разотру, растираю; распилю,—иваю: Баба-та растрива на болний-тъ, урчасалий-тъ, чело-то, слѣпни-тъ очи съсъ слюнѣки и мѣмри си така. Ч. 115. Тогава чело-фиди-тъ сѣ знаели да растривать житни-тъ зръна по между два камена. Л. 3. Разсичали несчастливы-тъ християны съ ножове, горили, растривали на чясти и хвъргали ги на псета-та. Л. 132. **Растрѣвамъ си рѣцѣтъ** потираю руки.

**Растрѣпамъ** м. св. **Растрѣпувамъ** м. дл.: На палуцы потропнува, Петру сърце растропнува. Ч. 337. **Растрѣпамъ са** распляшусь притапывал.

**Растрѣшж** м. св. раздроблю, раскрошу: За да ся раскрѣсти и растроши земя-та на ситно. Л. Д. 73, 255.—шекеръ, расколю голову сахару.

**Растрѣвж** м. св. **Растрѣвавамъ** II. м. дл. разниму,—маю: Растреперани и умѣчани останаха много време прегжрати; най сетнѣ временно поронваніе на създи растѣрва гърдытъ на двама-та. Р. А. 199. Иди растѣрви дѣцата да са не бѣять. Влайк.

**Растрѣгнамъ** (Мак.) м. св. **Растрѣгамъ** м. дл. разниму, разнимаю: Живи ми се двете загърнаха, Мъртви ми ги двете разгъргнали. В. 323.

**Растрѣкамъ** м. св. **Растрѣквамъ** м. дл. разотру, растираю: Като извадитъ изъ котела сирна-та масса, растѣркватъ отвара-та съ рѣцѣ. Л. Д. 1875 р. 100. Когато желѣзото рѣждавъ, то става сипкава и роховита масса, която сѣки отъ насъ може да разгѣрка или да истѣлче даже и съ рѣката си. З. 137.

**Растрѣсж** м. св. **Растрѣсямъ** **Растрѣсовамъ** м. дл. разъищу, обыищу, разыскиваю, (серб. тресити): Иванъ бръкна въ джебътъ си, разгѣрси го и си продума: „Хж! кремѣкъ, чакмакъ има! Зк. 185. Почвата, на която са е намирало злато, сѣ растѣревале съ сичките сѣдства, подкопавале и накарвале да паднатъ цѣли бърда и планини. З.